

Thomas Larsen: Det foreliggende Lovforslag er affattet paa Grundlag af en Kommissions Arbejde. Det var et ret betydeligt Hverv, der blev overdraget den saakaldte Telefonkommission af 1917, som skulde undersøge og overveje Spørgsmaalet om en Fornyelse af de Koncessioner, der var givne ved Loven af 11. Maj 1897. Kommissionens Opgave blev meget omfattende; i første Række gik den ud paa at undersøge og overveje Spørgsmaalet om de fremtidige Former for Anlæg og Drift af Landets Telefonvæsen, eventuelt at forhandle med de bestaaende Telefonselskaber om Fornyelse af Koncessionerne.

Kommissionen stod da straks overfor det principielle Spørgsmaal om, hvilken Driftsform der i Fremtiden skulde benyttes for vort Telefonvæsen, om man skulde gaa til Statsdrift eller kommunal Drift eller skulde blive staaende ved Privatdrift, som vi hidtil fortrinsvis har været inde paa. I Kommissionen gjorde der sig forskellige Anskuelse gældende, og hver af de nævnte Driftsformer havde sine Tilhængere. Man blev dog temmelig hurtig enig om, at en Statsovertagelse kunde der neppe være Tale om for Øjeblikket. Naar der forholdsvis let blev Enighed herom, hænger det, hvad ogsaa Ministeren var inde paa forleden Dag i sin Fremsættelsestale, sammen med, at Loven af 11. Maj 1897 indeholder en meget uheldig Bestemmelse, nemlig denne, at hvis Staten vil overtage Telefonvæsenet, skal Overtagelsen ske i Henhold til den Værdi, som Anlægget maatte anses for at have i Udløsningsøjeblikket. Da, som almindelig bekendt, Materialet, som Telefonselskaberne skal anvende til deres Anlæg og Vedligeholdelsen af disse, er steget med flere hundrede Procent, siger det sig selv, at naar Staten skulde overtage det til Værdien i Udløsningsøjeblikket, vilde det blive til altfor urimelig høje Priser. I Henhold til de foretagne Beregninger kan jeg nævne, at hvis Staten skulde overtage Københavns Telefonvæsen i Øjeblikket, vilde den komme til at betale en Overpris af mellem 19 og 24 Mill. Kr. Det er jo ikke Smaaskillinger, der saaledes er Tale om, og det siger sig selv, at under saadanne Forhold vil Staten ikke kunne overtage Selskabernes Drift.

Kommissionens næste Skridt maatte derfor blive at indlede en Forhandling med de bestaaende Telefonselskaber om Fornyelsen af Koncessionerne. Disse Forhandlinger blev optaget paa Grundlag af ret vidtledte sagkyndige Undersøgelser vedrørende Selskabernes Drift, Anlæg og hele økonomiske Forhold. Der blev optaget en

Forhandling om Fornyelsen af Koncessionerne vedrørende de bestaaende Selskaber paa Øerne, derimod blev der ikke indledet Forhandlinger om Fornyelsen af Koncessionerne for de jyske Selskabers Vedkommende, da disse Koncessioner først udløber i 1920, og det altsaa ikke er paastrængende nødvendigt allerede i dette Øjeblik at komme til Ende med Forhandlingerne med disse Selskaber, og da der desuden er adskillige Forhold der at tage i Betragtning, som man i dette Øjeblik ikke helt og fuldt kan overse. De jyske Telefonselskaber berøres altsaa ikke af denne Betænkning, som derfor ogsaa har faaet Titlen: foreløbig Betænkning.

Københavns Telefonaktieselskabs Koncession udløb den 1. Oktober 1918, og med dette Selskab blev der først indledet Forhandling i Henhold til det Kommissorium, som Kommissionen havde faaet overdraget af Ministeriet. Det lykkedes ogsaa at komme til Enighed med Selskabets Bestyrelse om Indholdet af en ny Koncession samt om et Regnskabsreglement. Dette nye Koncessionsudkast med tilhørende reglementariske Bestemmelser blev lagt til Grund for de Forhandlinger, der senere blev indledet med de andre Selskaber paa Øerne; men det siger sig selv, at da Selskabernes Forhold er meget forskellige, kunde man ikke benytte dette første Koncessionsudkast ganske uændret som Regel for samtlige Selskaber. Det blev nødvendigt at tage Hensyn til de særlige Forhold, hvorunder de virker. I saa Henseende kan det nævnes, at Fyns Telefonselskab, som nu omfatter hele Fyns Stift, er et kommunalt Selskab og ikke kan sidestilles med de rent private Telefonselskaber; ligeledes kan fremhæves de smaa Selskaber paa Møen og Samsø, hvoraf det førstnævnte i egentligste Forstand maa kaldes et privat Selskab, da det hidtil har været drevet af en enkelt Mand, medens det sidste er et Slags Andelsselskab, der drives under solidarisk Ansvar. Det er derfor en Selvfølge, at der har maattet træffes særlige Bestemmelser i de Koncessioner, der skal indgaaes med disse Selskaber. Men der er opnaaet Enighed med samtlige Selskaber paa Øerne. Ganske vist er der med Hensyn til Møen og Samsø visse formelle Smaating, som endnu ikke er bragte i Orden, men de vil utvivlsomt gaa i Orden i den nærmeste Fremtid.

Med Hensyn til Københavns Telefonselskab, Fyns kommunale Telefonselskab og Bornholms og Lolland-Falsters Telefonselskaber er der opnaaet Overenskomster, og det er mig en Glæde at kunne tilføje, at der indenfor Kommissionen har været fuldstæn-